

KESZTHELYI REZSŐ

Emlékek jelenése

Halászmadár ível,
árnya suhan szikláról
hullámra,
mitől a légmenny
meginog,
és sírhatnékja támad.

()

fényföld fájdalom ez itten,
mikor álmodom:
sose születtem.

()

A tengerre ráhullik apránként a színe –
pipázom a kerti karosszékben,
közös csendet hallgatok;
lepkeszárnyak bóklásznak levegőt,
és valamely égitest fényideje
éppen jelenként ideér;
meredt gyík a falon, csak lüktet:
sziklaszív, a társa meg oleander fűrtje,
kiről alig-párák oszlanak,
és sirályok kerengő tollpíhéi
rajzolják, ami most
velük én magam.

És az égbolton még ama szín-
egymásra fakadunk lassan,
akárha végtelen-egy esti tér.

()

Bármit lát,
az elmúlást éli csak.

Csont,
füst,
jázminág,

pillantások nélkül
jár-kekel magában
a végtelen.

()

mikor hullajtja sűrűn hóalakját
a magasság a tekintetemre,
akkor kifakad rám
egy-egy emléksír belőle.

()

Igaz valóságomba
ritkán jutok –

a Mindenható mosolyának
foglya vagyok.

()

Ne rekeszd ki födeled alól a halált,
hisz' ő is vérség, a tiéd.

Eladdig is:
ideák nélkül változó sebek
füzére őriz,
és mindenkori idomában
az ég vonulása.

()

Színteherbe ejtve a kert,
szemembe virágszemek néznek,
és szitakötők szárnyaival
égyívesen halad a szél,

mialatt nekem a vérvidék
éppen láthatatlan szín
azon, mi hal, mi él.

()

a lehelet immár
elhagyott tárgy.

()

Enyhe kaptató, oldalt áglélegzet
és meggyvirág fehér-fehér színbeszéde,
lassan lépkedek, és apránként ezt tétovázom,
és aztán tovább, fölfelé,
és ekkor már akárha semmit se látszanék,
ám a szél villogása engem mutogat,
a murvapor is ugyanígy,
és a fűszálárnyék, a zsalurésben
a neszezés, a füst-tűnés

és a madárcsönd, ahogy átüt
az éjszakán –
minden-mind nélkülem volt és van,
akkor is, mikor velük én.

()

Hajam gyökerétől sarkamig sajognak
a színvirágok és színgyümölcsök,
épp a fügekaktuszé,
míg markomba süllyed
némelyik tengertörmelék,
és arcomat ringatja szememben
a levegőre lobbanó szél,
oly gyöngédséggel
fonva valahányunkat együvé,
és azt suttogja szüntelen,
kendőzetlen szóld:
lelked nem támad újólag,
hisz' nem fuvallat,
hanem csak hol volt,
hol nem volt suhanó születés.

